

[Chr. Rasmussen.]

ligvis også den ændring fra grundbeløb til grundværdi, som jo nu skal foretages i forskellige love. Jeg skal på mit partis vegne anbefale en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Søren Jensen: Venstre er velvilligt indstillet over for forslaget om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, men der er ting i forbindelse med de problemer, lovgivningen omfatter, vi ønsker at få set nærmere på.

Nu er der jo sagt — og jeg mener med rette — mange anerkendende ord om indkøbsforeningernes virksomhed. De har arbejdet godt, de har været og er stadig en god hjælp for det mindre landbrugs finansiering ved indkøb såvel af besætning som af maskiner, og der vil stadig være brug for deres virke. Derfor er vi heller ikke uenig med ministeren, når han foreslår, at de skal arbejde videre og have de nødvendige midler dertil. Men det skal fra vor side understreges, at det jo ikke kun er den del af landbruget, som denne lovgivning omfatter, der i dag står og mangler kapital til finansiering af maskiner m. v. Det er heller ikke kun den del af landbruget, som omfattes af dette lovforslag, der trænger til en effektivisering og til en fortjent lettelse i det daglige arbejde.

I mange egne af landet har vi sideløbende med de indkøbsforeninger, vi her har til behandling, landboforeningernes indkøbs- og finansieringsforeninger. De arbejder i princippet på samme måde og har samme formål, men de er henvist til at skaffe midlerne gennem pengeinstitutterne og til markedets pris, og det har som bekendt som følge af den økonomiske politik, der er ført her i landet i en årrække, ikke hverken været let eller behageligt at skulle ud på markedet og hente pengene.

Den udtalte forskelsbehandling, som vi her stilles over for, virker, og det vil jeg tro også ministeren kan se, helt urimelig og uheldig også ude blandt landmændene. Det ser mærkeligt ud, at den mand, der har en ejendom på 15 ha, kan få kapital til maskininvestering på særlige vilkår, mens den mand og måske nabo, der har 16 ha, må betale ca. dobbelt så stor en rente for et eventuelt lån.

Jeg går ud fra, at tildelingen af indkøbsforeningens midler ikke er betinget af med-

lemskab af en bestemt organisation. Jeg vil i hvert fald gerne høre, om det er tilfældet. Det må efter vor opfattelse være folketingets og landbrugets opgave at tilstræbe en større grad af ligestilling. Det er jo, som jeg nævnte før, ikke kun de landbrugere, lovforslaget omfatter, som mangler kapital til en højst tiltrængt mekanisering og effektivisering af bedriften; det gør desværre langt den største part af landmændene i dag. Det må ved overgangen til et større marked også være i samfundets interesse, at vi søger at gøre erhvervet så effektivt og konkurrencedygtigt som muligt.

Problemet med at skaffe kapital til et tidssvarende produktionsapparat og herunder til maskiner, som vi jo drøfter nu, er i særlig grad vanskeligt for de unge landmænd, hvis lånemuligheder i forvejen er udnyttet til det yderste. Nu har vi i årevis talt om at støtte de unge dygtige landmænd, men det er jo ikke blevet til stort mere end snak. Det er forståeligt, de er skuffede over, at deres problemer og vanskeligheder ikke ofres større interesse, og over, at de ikke kan få en vis ligestilling med hensyn til de begunstigelser, der ydes bl. a. den akademiske ungdom. Vi ønsker ikke at bremse indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, men vi ønsker heller ikke den opdeling og forskelsbehandling af landbruget, som vi her stilles over for. Vi gjorde, da denne lovgivning i 1961-62 var til behandling, opmærksom på disse ting. Da gav den daværende landbrugsminister tilsagn om at søge at skabe ligestilling mellem disse indkøbsforeninger på anden måde. Det er jo ikke sket. Derfor rejser vi problemet på ny og håber, vi hos den nuværende landbrugsminister opnår noget positivt.

Jeg kan heller ikke lade være med at spørge ministeren: hvorfor har regeringen ikke fremsat forslag i overensstemmelse med de øvrige flertalsindstillinger fra landbokommissionen, i dette tilfælde om finansieringsproblemerne inden for landbruget? Denne lov om indkøbsforeninger har, som jeg allerede har nævnt, virket godt, vi ønsker den fortsat, men den bør ses i sammenhæng med de ting, jeg har nævnt, og behandles som led i en samlet finansiering.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her behandler, adskiller sig ikke fra tidligere